

2489 17/1 18: 1. Beh. af F. t. L. om Børns og unge Menneskers Arbejde i private Tjenesteforhold. 2490

som følger af, at man lader sin Tjenestdreng forsømme Skolen, fordi dette var en god Forretning sammenlignet med, hvis han skulde have holdt en voksen Karl eller en Daglejer. Det er den Slags Forhold, denne Lovbestemmelse tager Sigte paa at raade Bod paa.

Som jeg sagde i Gaar: Her er ikke Spørgsmaal om at lovgive for almindelige danske Arbejdsgivere, der i deres Tankegang er saaledes beskafne som det danske Folk i Almindelighed, nemlig besjælede af en vis Humanitet, en menneskelig Medfølelse, og som ikke vil misbruge deres Stilling som Arbejdsgiver overfor deres undergigyne, nej, her er Tale om at forhindre den uforsvarlige Udbytning af unge Arbejdere og den Mishandling, der ofte har fundet Sted, og som har kunnet trives i Ly af en komplet forældet Lovgivning. Jeg vil spørge det ærede Medlem fra Gudme: Er det virkelig hans Mening, at 6 Timers fysisk Arbejde i Tjeneste hos fremmede ikke er tilstrækkeligt for et Barn i den skolepligtige Alder? Er det ikke det ærede Medlems Ønske, at dette Barn først og fremmest skal søge sin Skole, skal have Tid til at læse sine Lektier og have Adgang til — selv om Forældrenes Kaar er saadanne, at Børnene skal bort fra Hjemmet i en ung Alder — at tilegne sig Kundskaber, blive saaledes udrustet, at vedkommende, naar han bliver ældre, dog maaske i nogen Grad kunde tage Kampen op for Tilværelsen? Jeg havde sandelig ikke ventet at møde den Indvending fra en af Folkeskolens Lærere.

Saa ironiserede det ærede Medlem over Bestemmelsen om, at Pladsen skal forlades Kl. 12 Middag. Hvis Madmoderen vil give Tjenestedrengen Middagsmad, og denne ikke er færdig til Kl. 12, skal han saa ikke have Lov til at spise denne Mad? Jeg har aldrig hørt noget lignende Pindehuggeri, og jeg tror ikke, at Respekten for vore Forhandlinger øges, hvis man vil føre ret mange af den Art Argumenter ind i Debatten. Selvfølgelig er det hverken denne Madmoder forbudt at give eller Tjenestedrengen at spise denne Middagsmad, Hensigten med Bestemmelsen er at forhindre det utilbørlige, der hidtil er sket, at inhumane Husbonder ikke har villet lade den paagældende slippe Kl. 12 Mid-

dag. Der gives den tjenende den Ret at kunne forlade Pladsen Kl. 12 Middag.

Der er af flere — ogsaa af det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) — talt om, at dette Lovforslag, som vel at mærke er forelagt efter forudgaaende Forhandlinger med de bestaaende Tyendeorganisatio-ner her i Landet, i Virkeligheden ikke yder de paagældende Mennesker, hvorom der her er Tale, tilstrækkelig Beskyttelse. Der er selvfølgelig ikke noget, vi Forslagsstillere hellere ønsker, end at man her i Tinget kunde gaa endnu videre i Retning af Beskyttelse. Man maa endelig ikke tro, at man i saa Henseende skal møde Modstand fra Forslagsstillerne, tværtimod! Men naar de Herrer slaar ind paa Enkelt-heder og angriber Bestemmelser som f. Eks. den om den begrænsede Arbejdstid og Bestemmelsen, der tager Sigte paa at hindre utilbørlig Udbytning af det unge Tyende, faar man ikke megen Tillid til Talen om, at man ønsker at gaa videre i Retning af Beskyttelse.

Det ærede Medlem fra Gudme talte ogsaa om det uheldige i, at man ved Lovgivningen tvang Børnene til at blive hjemme. Jeg tror egentlig, at de sociale Kaar i By og paa Land for den almindelige Arbejderklasse her i Landet er saadanne, at Forældrene ret tidligt maa lade Børnene komme bort fra Hjemmene, for at de ved deres lønnede Arbejde kan bidrage til Hjemmets Opretholdelse, og det er vel ikke Idealet, at man skulde gaa videre i den Retning og tvinge Forældrene til i en endnu tidligere Alder at sætte de smaa Børn ud blandt fremmede for at vogte Kvæg. Det hænder vist i Tusinder af Hjem, at Børnene allerede i 8—9-Aars-Alderen — undertiden endog før — maa ud at tjene. Naar man selv har Børn, har man dog vist en levende Følelse af, at det er en Lykke at have Lov til at have Børnene hjemme, indtil de naar i alt Fald Konfirmationsalderen, og at denne Følelse raader hos Arbejderklassen i By og paa Land, kan det ærede Medlem fra Gudme være overbevist om. Naar Børn saa ofte kommer bort fra Hjemmet, er det, fordi de økonomiske Kaar tvinger Forældrene til at sætte Børnene ud hos fremmede. Altsaa, det ærede Medlems Betænkelighed, at Loven skulde tvinge Bør-